

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 266/2013
15.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ј., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости оштећеног Д.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 1103/11 од 14.05.2012. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1 2655/12 од 08.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости оштећеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 1103/11 од 14.05.2012. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1 2655/12 од 08.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу ЗК 1103/11 од 14.05.2012. године, окривљени М.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде а уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну иста ће бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка износ од 3.020,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 206. став 2. ЗКП оштећени Д.Н. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу ЗКж1 2655/12 од 08.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.Ј. и пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 1103/11 од 14.05.2012. године потврђена, док је жалба оштећеног Д.Н. одбачена као недозвољена.

Оштећени Д.Н., поднео је Врховном касационом суду 27.11.2013. године захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, са предлогом да се захтев усвоји.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости оштећеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. Законика о кривичном поступку, предвиђено је која лица су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, па је у ставу 1 предвиђено да овлашћење за подношење захтева имају Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Како су, сходно наведеним законским прописима, само Републички јавни тужилац и окривљени, искључиво преко браниоца овлашћени за подношење захтева за заштиту законитости, а таква овлашћења ни једном законском одредбом нису дата другим процесним субјектима, који само могу да упуте иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење овог ванредног правног лека, у складу са уставним правом на упућивање предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је предметни захтев за заштиту законитости оштећеног Д.Н., недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица, због чега је Врховни касациони суд на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**